

търбова да е представявал приказна картина.
Всичко е великолепно богато, разкошно. И уни-
цит се погледна да не отъ София, преди.
Простете ми, г-но Милевъ, искамъ да Ви
пиша нещо хубаво, а не мога - знаете ли,
когато и да мисли така или иначе човекъ,
все пакъ това което ви каза утре и други
денъ може-би, изълеме излото ви съзнание.

Умство неприятели и мунаво да не, но така е.

Въ Българскъ мѣдахъ "Народни посланици"
отъ Нушица и "Бохем" - въ Народния нѣ
театъръ. Въ драмата си далечъ по-добри, но
все пакъ, все пакъ, не могатъ да се мѣрятъ
съ нашия. Умствата, и тѣ показаха изкуство
- една комедия, отърсена отъ показностъ и
хористи сценични ефекти; комедия съ вѣрна
художествена мѣрка - но у нашия има нещо
и друго. Какво? може-би не ще мога да